




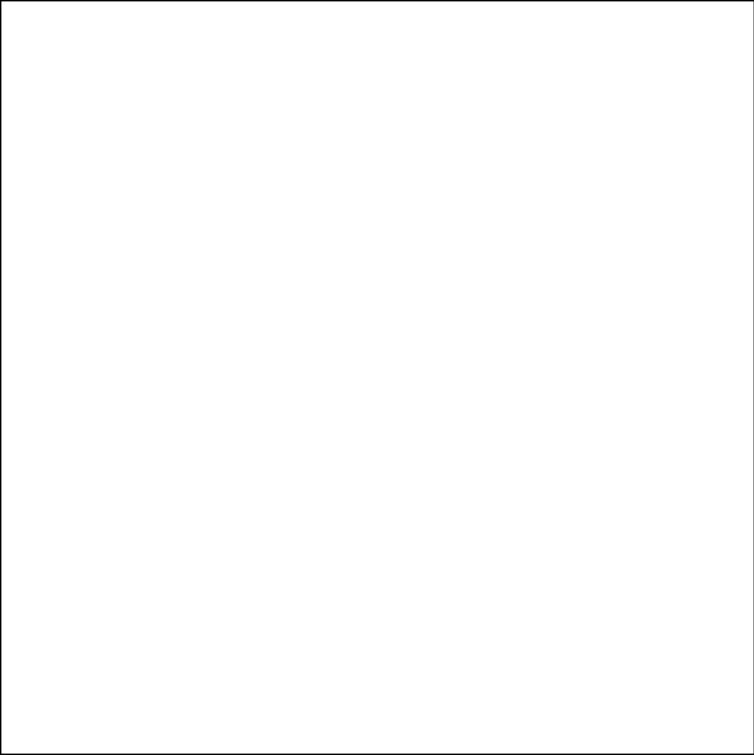
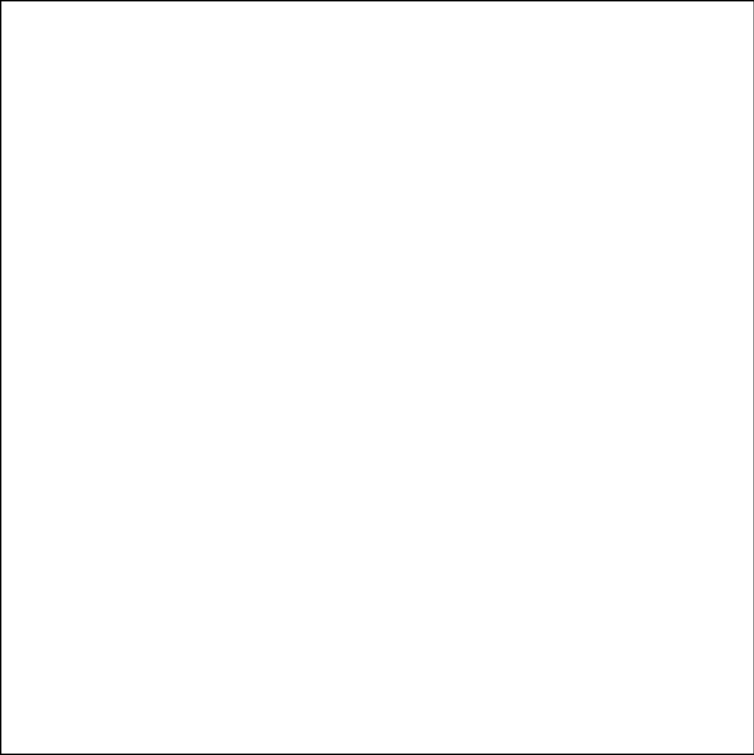


Η εκδίκτηση του Οδηγού Μελιού

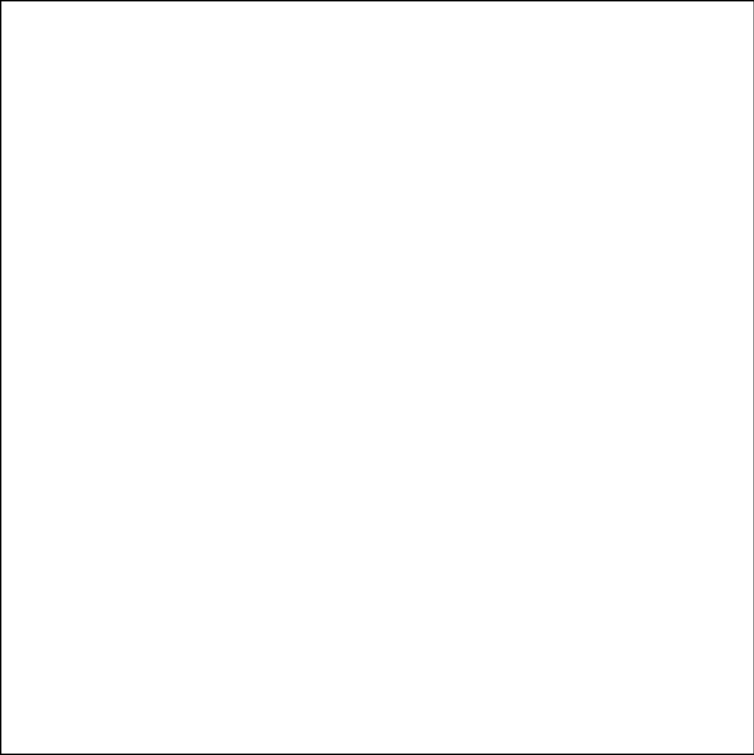
-  Zulu folktale
-  Wiehan de Jager
-  Eleni Manou
-  4
-  Ελληνικά el




Αυτή είναι η ιστορία του Νγκέντε, του Οδηγού Μελιού, και του λαίμαργου νεαρού που ονομάζεται Γκινγκίλε. Μια μέρα όταν ο Γκινγκίλε ήταν έξω στο κυνήγι, άκουσε το κάλεσμα του Νγκέντε. Η σκέψη του μελιού έκανε να τρέχουν τα σάλια του Γκινγκίλε. Σταμάτησε και άκουσε προσεκτικά, ψάχνοντας μέχρι που είδε το πουλί στα κλαδιά πάνω από το κεφάλι του. «Τσίτικ-τσίτικ-τσίτικ» το μικρό πουλί κελαηδούσε, και πετούσε στον επόμενο δέντρο, και στον επόμενο. «Τσίτικ-τσίτικ-τσίτικ» καλούσε, σταματώντας κάθε τόσο να είναι σίγουρος ότι ο Γκινγκίλε ακολουθούσε.



Μετά από μισή ώρα, έφτασαν σε μια τεράστια αγριοσυκιά. Ο Νγκέντε πηδούσε τρελά ανάμεσα στα κλαδιά. Μετά έκατσε σε ένα κλαδί και έσκυψε το κεφάλι στον Γκινγκίλε σαν να λέει: «Εδώ είναι! Έλα τώρα! Τι περιμένεις;» Ο Γκινγκίλε δεν μπορούσε να δει καμιά μέλισσα κάτω από το δέντρο, αλλά εμπιστεύτηκε τον Νγκέντε.



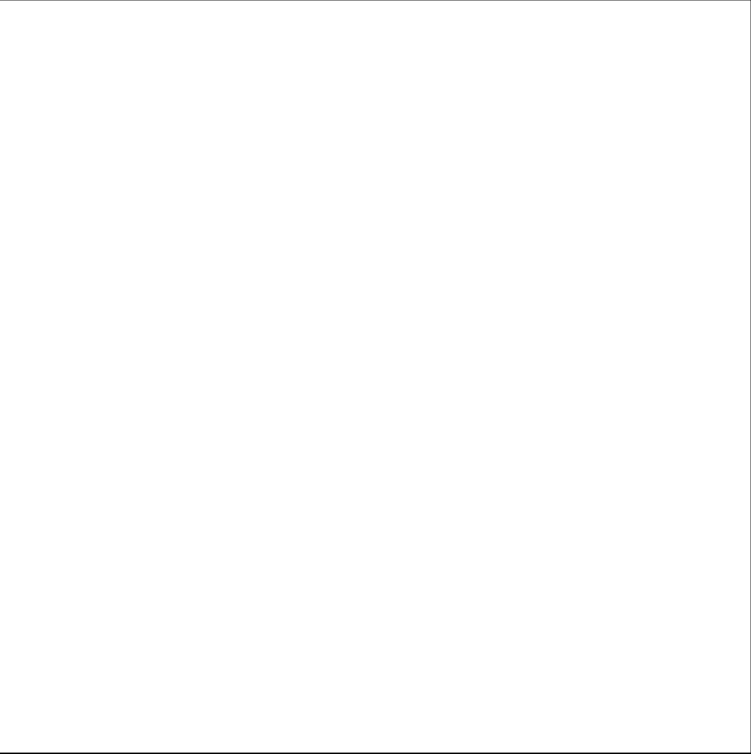
Έτσι ο Γκινγκίλε άφησε το κυνηγετικό του δόρυ κάτω από το δέντρο, συγκέντρωσε μερικά ξερά κλαριά και έκανε μια μικρή φωτιά. Όταν η φωτιά έκαιγε καλά, έβαλε ένα μακρύ ξερό ραβδί μέσα στην καρδιά της φωτιάς. Αυτό το ξύλο ήταν ιδιαίτερα γνωστό ότι έκανε πολύ καπνό όταν καιγόταν. Άρχισε να σκαφαλώνει, κρατώντας τη δροσερή άκρη του καπνιστού ραβδιού στα δόντια του.



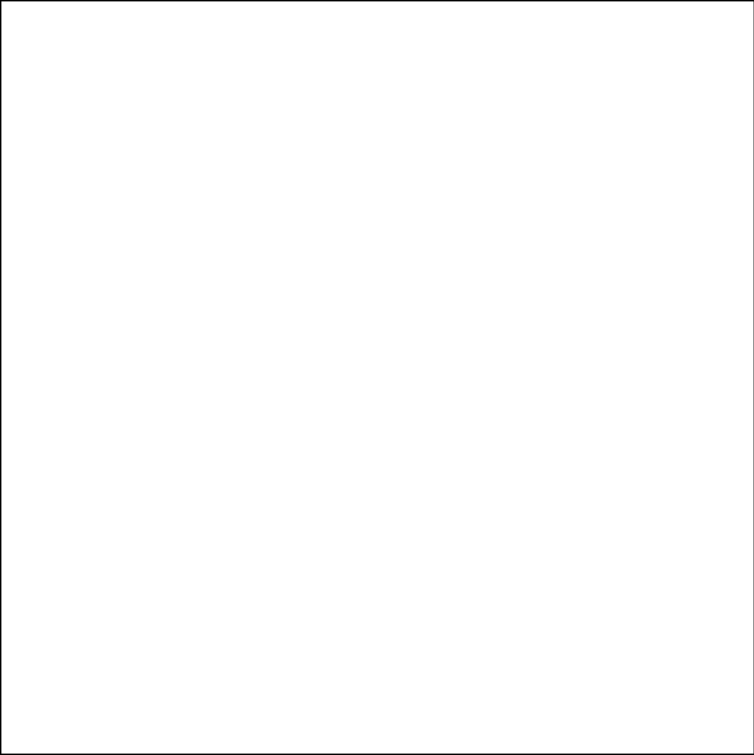
Σύντομα μπορούσε να ακούσει το δυνατό βούισμα των απασχολημένων μελισσών. Έρχονταν και έβγαιναν από τη κουφάλα στο κορμό του δέντρου — την κυψέλη τους. Όταν ο Γκινγκίλε έφτασε στην κυψέλη, έσπρωξε την καπνιστή άκρη του ραβδιού μέσα στην κουφάλα. Οι μέλισσες ήρθαν βιαστικά έξω, θυμωμένες και άγριες. Πέταξαν μακριά επειδή δεν τους άρεσε ο καπνός — αλλά όχι πριν δώσουν στον Γκινγκίλε μερικά τσουχτερά τσιμπήματα!



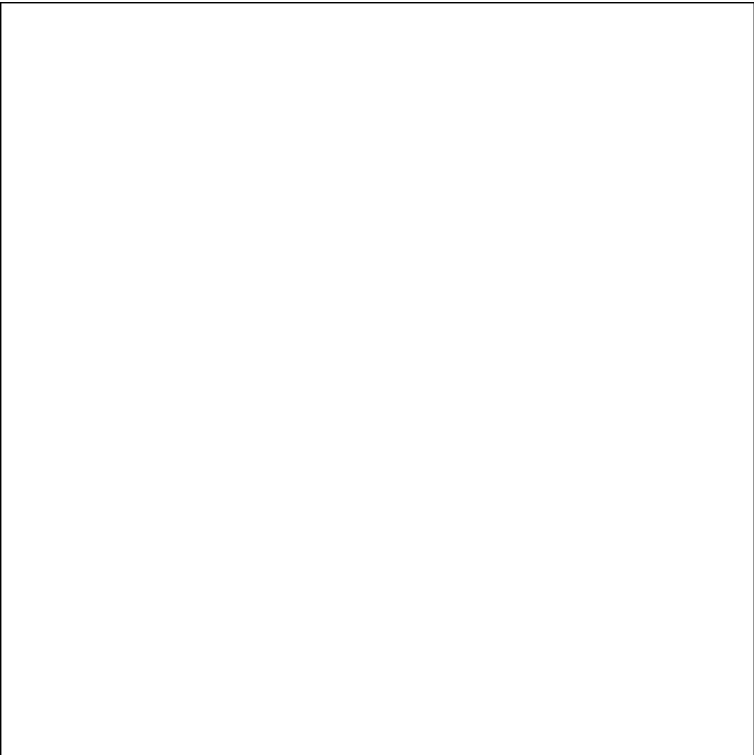
Όταν οι μέλισσες βγήκαν όλοι έξω, ο Γκινγκίλε έσπρωξε τα χέρια του μέσα στη φωλιά. Έβγαλε χούφτες από τη βαριά κερήθρα, στάζοντας πλούσιο μέλι και γεμάτο χοντρές, άσπρες κάμπιες. Τοποθέτησε τη κερήθρα προσεκτικά στο σακουλάκι που μετέφερε στον ώμο του, και άρχισε να κατεβαίνει το δέντρο.



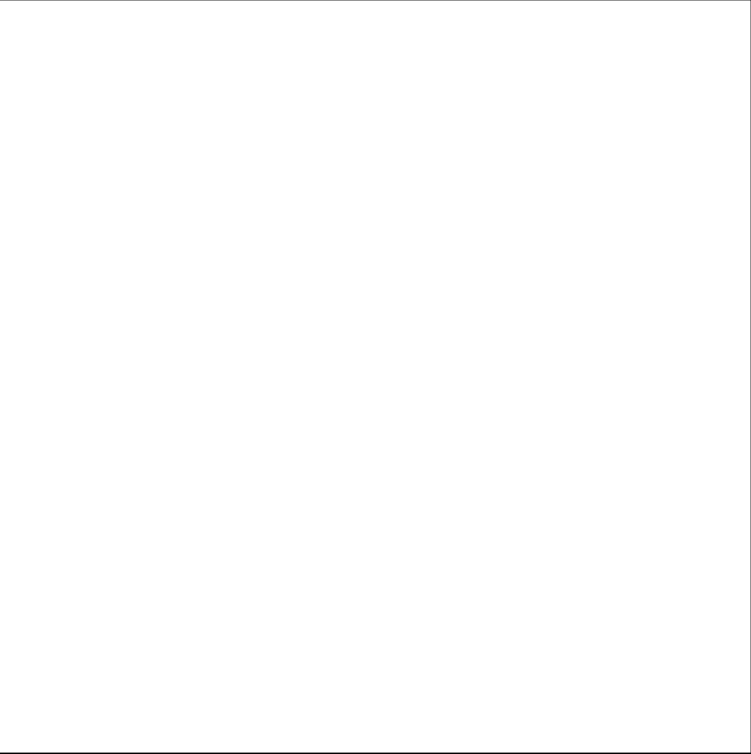
Ο Νγκέντε ανυπόμονα παρακολουθούσε τα πάντα που έκανε ο Γκινγκίλε. Περίμενε να αφήσει ο Γκινγκίλε ένα μεγάλο κομμάτι κερήθρας ως ευχαριστήρια προσφορά στον Οδηγό Μελιού. Ο Νγκέντε πέταξε από κλαδί σε κλαδί, όλο και πιο κοντά στο έδαφος. Τελικά ο Γκινγκίλε έφτασε στο κάτω μέρος του δέντρου. Ο Νγκέντε κάθισε σε ένα βράχο κοντά στον αγόρι και περίμενε για την ανταμοιβή του.



Αλλά, ο Γκινγκίλε έσβησε τη φωτιά, πήρε το δόρυ και άρχισε να περπατάει σπίτι, αγνοώντας το πουλί. Ο Νγκέντε φώναξε θυμωμένα: «ΝΙΚ-ητή! ΝΙΚ-ητή!» Ο Γκινγκίλε σταμάτησε, κοίταξε επίμονα το μικρό πουλί και γέλασε δυνατά. «Θέλεις λίγο μέλι, έτσι δεν είναι, φίλε μου; Χα! Αλλά εγώ έκανα όλη τη δουλειά, και πήρα όλα τα τσιμπήματα. Γιατί θα έπρεπε να μοιραστώ κάτι από αυτό το υπέροχο μέλι μαζί σου;» Και μετά έφυγε ο Γκινγκίλε. Ο Νγκέντε ήταν μανιώδης! Αυτός δεν ήταν τρόπος να τον αντιμετωπίσει κανείς! Αλλά ήξερε ότι θα έπαιρνε την εκδίκηση του.



Μια μέρα αρκετές βδομάδες αργότερα Ο Γκινγκίλε άκουσε πάλι το κάλεσμα μελιού του Νγκέντε. Θυμήθηκε το νόστιμο μέλι, και πρόθυμα ακολούθησε το πουλί μια ακόμη φορά. Αφού οδήγησε τον Γκινγκίλε στην άκρη του δάσους, ο Νγκέντε σταμάτησε να ξεκουραστεί σε ένα μεγάλη ακακία. «Αχά» σκέφτηκε ο Γκινγκίλε. «Η κυψέλη πρέπει να είναι σε αυτό το δέντρο.» Έκανε γρήγορα τη μικρή φωτιά του και ξεκίνησε να σκαρφαλώνει, το καπνιστό κλαδί στα δόντια του. Ο Νγκέντε κάθισε και παρακολουθούσε.



Ο Γκινγκίλε σκαρφάλωσε, αναρωτιώντας γιατί δεν άκουγε το συνηθισμένο βούισμα. «Ίσως η κυψέλη να είναι βαθιά στο δέντρο» σκέφτηκε. Ανέβηκε σε άλλο κλαδί. Αλλά αντί για την κυψέλη, τον κοιτούσε στο πρόσωπο μια λεοπάρδαλη! Η λεοπάρδαλη ήταν πολύ θυμωμένη που της διέκοψαν απότομα τον ύπνο της. Στένεψε τα μάτια της, και άνοιξε το στόμα της να δείξει τα πολύ φαρδιά και πολύ κοφτερά δόντια της.



Πριν η λεοπάρδαλη μπορέσει να τσιμπήσει τον Γκινγκίλε, αυτός κατέβηκε από το δέντρο. Στη βιασύνη του στραβοπάτησε σε ένα κλαδί, έπεσε με ένα βαρύ θόρυβο στο έδαφος, και στραμπούλησε τον αστράγαλό του. Κούτσανε μακριά όσο πιο γρήγορα μπορούσε. Ευτυχώς για αυτόν, η Λεοπάρδαλη ήταν πολύ νυσταγμένη για να τον κυνηγήσει. Ο Νγκέντε, ο Οδηγός Μελιού, είχε την εκδίκηση του. Και ο Γκινγκίλε έμαθε το μάθημα του.



Και έτσι, όταν τα παιδιά του Γκινγκίλε ακούνε την ιστορία του Νγκέντε, έχουν σεβασμό για το μικρό πουλί. Κάθε φορά που τρυγούν μέλι, φροντίζουν σίγουρα να αφήσουν το μεγαλύτερο κομμάτι της κερήθρας για τον Οδηγό Μελιού!



Global Storybooks

globalstorybooks.net

Η εκδίκηση του Οδηγού Μελιού

 Zulu folktale

 Wiehan de Jager

 Eleni Manou

